

Dr. Reisinger János: Vallások, egyházak, felekezetek mai állapota a prófeciákban

- szerkesztett változat -

Mindenkit szeretettel köszöntök a Bibliai próféták és prófeciák című sorozatunk 12. előadásán a „Vallások, egyházak, felekezetek mai állapota a prófeciákban” című előadáson.

Kedves hallgatók! Nagyon fontos, lényeges és kényes témához érkeztünk. A mai világhelyzetben, amely rendkívül zűrzavaros, nemcsak gazdaságilag, politikailag, de minden bizonnyal az vallásilag is.

Vajon a Biblia milyen fényt bocsát a mai világunkra ilyen szempontból? Hogyan mutatja be a mai vallásokat, felekezeteket, egyáltalán elvárható e ez a Bibliától? Benn van e a Bibliában ez a minősítés, ez a bemutatás?

Mivel hatalmas a témánk, néhány alapvető, megadott szempont alapján szeretném elvégezni az áttekintést. Az első nagy kérdés, amit egy ilyen témánál fel kell vetni, és ezzel szeretném kezdeni a témát, mi is az, hogy vallás?

Az elmúlt hetekben, hónapokban sok vita folyik erről Magyarországon. A parlament is erről vitázik már. A törvénymódosítással kapcsolatosan elhangzott sok képviselő részéről, hogy definiálni, meghatározni kellene azt, hogy mit is nevezünk vallásnak? De a parlamenten kívül a hírlapi nyilatkozatokban, a publicisztikában is rendkívül sok cikk lát napvilágot, hogy mi nevezhető vallásnak? Mi tarthat jogos igényt a vallás elnevezésre és mi nem? Nem közömbös kérdés az, hogy mi a vallás.

Bár mi itt egy rövid előadás keretében biztos, hogy nem fogunk ennek a mélyére eljutni, de néhány segédfogalmat, vagy néhány fogódzót talán szeretnék nyújtani a kedves hallgatóknak.

Először is azzal kezdeném, hogy a vallásnak a kifejezése a mi európai kultúránkban egy latin szóból származik, ami elterjedt az összes európai nyelvben. Majdhogynem minden európai nyelv - néhány kivétellel, köztük a magyar ugye kivétel – a vallást a latin „religio” szóból képezi, illetve ennek a szónak a német, francia, angol változatai jelölik azt, hogy vallás.

A religio szónak a valószínű eredete a latin religere igéből származik. A religere ige annyit jelent, hogy „valamihez aggályosan kötődni, ragaszkodni”. Vallásnak tehát a Rómaiak és előttük már a görögök is azt nevezték, amihez az emberek nagy tömegei aggályosan kötődnek, ragaszkodnak. Tehát tulajdonképpen a görög római kultúrában a vallás egyenlő volt az **ősök hagyományával**. Amit az apáink, nagyapáink, ükapáink követtek, mint világfelfogást, mint hiedelemrendszert, mint szokásrendszert – talán ez a legjobb, tehát szokásrendszer, hagyományrendszer – ezt nevezték vallásnak.

Horatius beszél az egyik költeményében arról, hogy a vallás tulajdonképpen egy üzleti kapcsolat. Hogy ki az-az istenség, akit mi Jupiter néven tisztelünk, meg a felesége, akit Junó néven tisztelünk, hogy a görögök is Héra néven és Zeusz néven tiszteltek, ezt nem tudjuk bizonyosan. De mivel az őseink is a Zeusz vallást, vagy a Jupiter vallást követték, hát mi is kövessük ezt. Koszorúzzuk meg ezeknek az isteneknek a szobrait, a templomait mindig hozassuk helyre, hogy ne omladozzanak. Adunk valamit az isteneknek, hogy ők is megsegítsenek bennünket.

A Görög-Római kultúrában ehhez a religio szóhoz egy közmondás is kapcsolódott, a „do ut des” közmondása, „adok, hogy kapjak”. A vallás adok-kapok viszony volt. Az istenségnek tehát mi megadunk bizonyos dolgokat, külső formákat, fogadalmakat, más egyéb cselekményeket és ennek fejében az üzleti vállalkozásunkban, a családunk fenntartásában az istenség segítsen bennünket.

Ez a vallásfelfogás olyannyira mélyen gyökerező, hogy az európai kultúrában is ez a religio felfogás terjedt el mind a mai napig is. Ha például Magyarországon bárkivel, mint ismeretlen emberrel beszélünk, és néhány mondat után a vallásra kerül a sor, körülbelül ilyen mondatokat várhatunk, hogy „én ebbe a vallásba születtem bele, az őseim ilyen vallást követtek. Én ebben születtem és ebben is, szeretnék meghalni”. Ez is sokszor elhangzik.

Szeretném felhívni nyomatékosan a figyelmet arra, hogy a Biblia ezt a vallásfogalmat nem osztja, és nem hirdeti. A Bibliában egészen más vallásfogalom található. Pál apostol egy nagy Görög városban Korinthusban is gyülekezetet alapított és oda több levelet is írt. Az első levele 2. fejezet 5. versében azt mondja, hogy „a ti hitetek, vagy a ti vallásotok ne emberek bölcsességén nyugodjék, hanem az Istennek erejében.”

Pedig Pál apostol ebben a rövid kijelentésben külön választ vallást és vallást. Azt mondja, hogy van olyan vallás, amelyek **emberek bölcsességén** alapszanak, és van olyan vallás, amit maga **az Isten ad** az emberiségnek, amit maga Isten jelent ki önmagáról, a teremtő munkájáról, a fenntartásáról, az emberi élet céljáról és rendeltetéséről. Pál apostolnak ez a kifejezése nem szó szerint, de tartalmilag

tulajdonképpen visszaidézése Jézus Krisztus egy nevezetes tanításának, hiszen Jézusnak is nap-nap után állást kellett foglalnia az igaz vallás ügyében. És felolvasnám a szintén jelzett igeszakaszt, Máté evangéliuma 15. fejezetében a 7-9. tartó verseket, hogy egy ízben Jézus mit is mondott a vallásról és a hitről, egy olyan világban, amelyben mindenki vallásosnak tartotta magát. A zsidó nép vezetői, a szaduceusok, farizeusok, Heródes pártiak. De az őt követő tanítványok is pályáztak nyilván arra a címre, hogy ők igaz vallást követnek.

Így mondta Jézus – „Képmutatók, igazán prófétált felőletek Ézsaiás, mondván: ez a nép szájával közelget engem, és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van tőlem. Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai.”

Ebben a két Bibliaversben, két hasonlóság van. Az egyik az, hogy Pál is azt mondja „ne emberek bölcsességén alapuljon a vallásunk”. Jézus is azt mondja, hogy „ne emberek hagyományán, ne emberek tanításain alapuljon a vallásos meggyőződésünk”. A másik dolog pedig az, hogy Jézus egyenesen ki is mondja, hogy **„aki az életben nem jár utána annak, hogy mi az igazi vallás, és hogyan található meg az igazi vallás”**, hanem az ember elgondolja, hogy ő vallásos ember lesz. Mondjuk ilyen alapon, hogy az ősei milyen vallást folytattak, ő is ebben a vallásban fogja gyakorolni a hitét. Jézus azt mondja, hogy – **„hiába tisztelnek engem, ha olyan hagyományokat hirdetnek, melyek emberek parancsolatai”**. Tehát megjelenik Jézus tanításában ez a kifejezés, hogy nagyon sok ember vallásként valami hiábavaló dolgot űz. Talán mondhatnánk azt is, hogy jobb lenne, ha nem tenné.

Mert az olyan vallás, amely nem tudja, hogy mitől származik, hogy mi a mértéke, hogy melyek a fő tanítási, csak egy szokást, egy hagyományt folytató vallás, ez Jézus szemében semmit sem ér. Még akkor sem, ha egyébként egy igaz valláson alapuló hitrendszert követnek az emberek, de gondolkodás nélkül.

Tehát azt tudnám önöknek mondani, hogy a Bibliában csak kétféle vallás található. Az életben sokszor az emberek a megzavarodásig vitatkoznak arról, hogy annyiféle vallás van. Hogyan tudjak én rendet teremteni ennyiféle vallás között? Vannak a kihalt, nagy világvallások, vannak az élő világvallások. Most is van legalább 5-6 nagy világvallás, aztán nem is szólva az egyes nagy vallásokon belüli sok-sok felekezetről, és felekezeteken belül még külön egyházakról. De a Biblia szerint kétféle vallás van. **Az egyik vallás**, ami valamilyen módon emberek parancsolatain, emberek hagyományain alapul, tehát ez a religio, ez az emberi vallásosság.

A másik fajta vallásosság pedig, ami Istentől származik, és amit Isten adott az emberiségnek, vagyis tulajdonképpen, röviden és velősen így mondhatnánk, a Biblia vallása. A Biblia nagyon határozottan azt mondja, hogy kétféle vallás van. A Biblia vallása, mely önmagát Istentől eredőnek tartja, a másik csoportba pedig mindazok a vallások bele tartoznak, amelyek ugyan hivatkoznak Istenre, hivatkoznak isteni tanításokra, de nem tudják bizonyítani és igazolni, hogy Istentől származnának.

Rögtön ennél az első pontnál hadd hívjam fel az önök figyelmét arra, hogy a Bibliai vallásnak van egy nagyon nagy jellegzetessége, amit sokszor el szoktak az emberek felejteni, vagy könnyedén tovasiklanak fölötte. Tudniillik a Biblia azt mondja, hogy **az-az igazi vallás, amit ellenőrizni lehet**, és az embernek ellenőrizni is kell, hogy milyen vallást követ.

Ellenőrizni viszont csak azt a vallást lehet, ami ellenőrizhetővé teszi magát. Ma a legtöbb vallást nem lehet ellenőrizni, ezért az emberekben joggal alakul ki az a kép, hogy csak hinni kell, és azt a hitet kell követni, ami hozzáfűz az adott valláshoz. A legtöbb vallást azért nem lehet követni, nem lehet ellenőrizni, mert nem adja meg az ellenőrzési lehetőséget.

Mit értünk ezen? Például valaki muzulmán vallású, az iszlámot követi. Az iszlám vallás arra hivatkozik, hogy ő Istentől eredő vallás. Időszámításunk szerint a VII. században született és ez az igazi vallás. Allah az igaz Isten, Mohamed az ő prófétája és minden ember, ha igaz vallást akar követni, el kell fogadni a muzulmán vallást. Ennek érdekében az iszlám máig sem riad vissza, hogy ezt a vallást erőszakkal terjessze az egész földkerekségen.

És bizony ennek a vallásnak a követői, a számuk jócskán több százmillió, állítólag már

az egymilliárdot is meghaladja. Miért mondtam azt, hogy ezt a vallást nem lehet ellenőrizni? Azért mondtam, mert az iszlámnak a szent könyve a Korán. A Koránról el kell, hogy higgyük, hogy létezett egy természetfölötti megjelenés, megnyílt az ég, megjelent Isten küldötte és Mohamednek különböző tanításokat adott át. Mohamed azonban írástudó nem lévén lediktálta ezeket a tanításokat és így jött létre a Korán.

Tehát egy ember kapott Istentől kinyilatkoztatásokat. Egy kiválasztott ember volt a történelemben, se az előtt, se az után ilyen kiválasztott ember nincsen. Nekem el kell hinnem, hogy amit Mohamed kapott, mint kinyilatkoztatást, az igaz, az Istentől jövő! Ha én ezt nem hiszem el, akkor nem lehetek muzulmán, és nem pályázhatom arra,

hogy különböző ígéretek beteljesülése az én életemben is beteljesüljön. No de, hogy lehet ezt ellenőrizni, hogy tudjam én azt ellenőrizni, hogy Mohamednek valóban Isten, vagy egy isteni küldött jelent meg? Valóban azt írta le, amit hallott, és egyáltalán miért egy embernek jelent meg az Isten a történelem során, és miért a hetedik században, mi volt azelőtt, és mi van azután?

Az iszlám vallásról mindannyian tudjuk, hogy az egyik gyökere az Ószövetségbe nyúlik, a másik gyökere az Újszövetségbe és a harmadik gyökere az arab törzsi

vallásokba.

Ezek a vallások egymással összeegyeztethetetlenek. Tehát a judaizmus, a kereszténység és az arab törzsi vallások. Hát ezeket nem lehet közös nevezőre hozni. Tartalmilag is, hogyha el kezdem ellenőrizni ezt a vallást, egy sor ellentmondás fog kiderülni, miközben olvassuk a Koránt, vagy az iszlám hitrendszert tanulmányozzuk.

Mennyire más a kereszténység! A Bibliát tizenhat évszázadon át írták. Tizenhat évszázadon keresztül több mint negyven ember részesült Istentől álomban, látomásban, gondolatihletésben. Lehet ellenőrizni, hogy amit az egyik mondott, ugyanazt mondja e a másik. Amit az egyik megjövendölt, az beteljesedett-e vagy sem?

Erre nagyon szeretném felhívni mindannyiunk figyelmét, hogy csak olyan vallást szabad elfogadni, amit ellenőrizni lehet. Ellenőrizni viszont csak azt lehet, ami ellenőrizhetővé teszi magát. Még egy lépéssel megtoldom a gondolatmenetet.

Ellenőrizhetővé pedig az a vallás teszi magát, amelyben próféciák és **beteljesedett próféciák** vannak. Ilyen beteljesedett próféciák az iszlámban nincsenek, a keleti vallásokban sincsenek, a törzsi vallásokban sincsenek. **Beteljesedett próféciák**

csak a Bibliában vannak.

Ezért hangzott el Isten részéről Mózes ötödik könyve 18. fejezetéből, hogy amikor Isten tanította a zsidó népet, hogy hogyan éljen Kánaán földjén, elhangzott egy ilyen kijelentés is, hogy hogyan különböztessék meg az igaz vallást és a hamis vallást. Más néven, Bibliai szóhasználat, ahogy itt majd olvasni fogjuk Mózes ötödik könyve 18. fejezet 21. és 22. versében, az igaz prófétákon alapuló vallást és a hamis prófétákon alapuló vallást.

A következőt mondta Isten a zsidóknak:

„Ha pedig azt mondd a te szívedben: miképpen ismerhetjük meg az Igét, amelyet nem mondott az Úr?” Tehát azt mondja az Isten, hogyha majd fölteszitek a kérdést, hogy amikor majd a történelemben jönnek sokan, és vallásokat hirdetnek, és Isten nevében lépnek fel, hogyan ismerhetjük azt meg, ami nem az Istentől származik?

„Ha a próféta az Úr nevében szól, és nem lesz meg, és nem teljesedik be a dolog: ez az a szó, amelyet nem az Úr szólott; elbizakodottságból mondotta azt a próféta; ne félj attól!” Egy rendkívül egyszerű dolgot mondott Isten a zsidóknak Mózes által. „Ha a próféta az Úr nevében szól, és nem lesz meg, és nem teljesedik be a dolog: ez az a szó, amelyet nem az Úr szólott”.

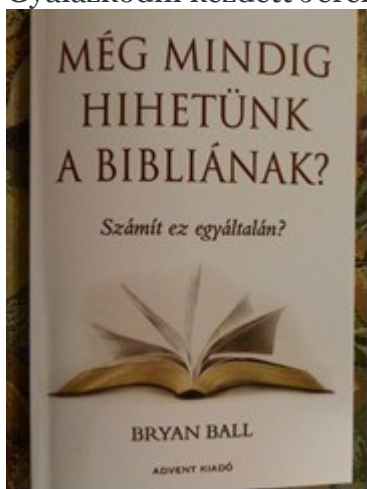
Tehát a hamis próféta az, hogy valaki valamit mond, kijelent, hogy ez és ez a dolog be fog teljesedni, évek, évtizedek, évszázadok után, és, hogyha ez nem teljesedik be, akkor teljesen bizonyos, hogy nem az Isten szólt. A beteljesületlen próféciákból lehet látni, hogy ezek nem Istentől jövő vallási tanítások. Ez volt a zsidók számára az első és legfontosabb dolog, amit az Isten, mintegy kikötött, hogy vizsgálják meg a prófétákat.

Azt mindenki mondhatja, hogy Isten nevében jön. Arra mindenki hivatkozhat, hogy ő az Isten küldötte. Amikor Jeruzsálemet körbevették a Babilóniaiak és Jeremiás már jó előre közölte, hogy Jeruzsálem el fog esni.

És akkor időszámításunk előtt - a VII. VI. században vagyunk – fellépet egy Hanániás nevű próféta, ugyanitt Jeruzsálemben és azt mondta, hogy Jeruzsálem nem fog elesni.

A zsidó nép az Isten választott népe. Isten megoltalmazza ezt a népet. A Babilóniaiaknak nem fog sikerül Jeruzsálemet bevenni. És Hanániás még odáig is vetemedett, hogy amikor Jeremiás be akarta mutatni, hogy igenis el fog esni a város, a népet el fogják hurcolni fogságba. Kérlete az embereket, hogy térjenek meg. Fa jármot vett magára. Fa járommal járta végig a várost, hogy tudniillik elkerülhetetlen a fogság, de könnyű lehet a fogság, ha az emberek megváltoznak. Akkor Hanániás odament és összetörte ezt a fa jármot, és azt mondta, hogy ez mesebeszéd.

Gyalázkodni kezdett Jeremiással szemben, ez nem fog beteljesedni.

Isten parancsára tudjuk, hogy Jeremiás egy vasjármot vett a nyakába, jelezve, hogy igenis elesik a város és a fogság is hetven éves lesz. Hosszú lesz, kínos, keserves fogság lesz. Mindenki ellenőrizhette, - a VII. század végén vagyunk, - 605-ben esett el először Jeruzsálem. Utána a második ostroma 597-ben volt, a harmadik ostroma 586-ban és akkor a templomot is lerombolták a Babilóniaiak.

Tehát tulajdonképpen Jeremiás szavát egy fél emberöltőn belül mindenki láthatta, hogy beteljesedett, és Hanániás szava nem teljesedett be. Rendkívül egyszerű ez a dolog.

A Biblia teli, s teli van jövendölésekkel, nemcsak ilyen évekre, évtizedekre menő jövendölésekkel.

A Bibliában több évszázadra előre szóló próféciák is vannak, Jézus első eljövételéről, a kereszténység történetének is különböző szakaszairól. Ezeket ismerjük meg, és ha látjuk, hogy ezek beteljesednek, akkor láthatjuk, hogy a Biblia az igaz vallás könyve. Az Istentől jövő könyv. És azok a vallások, amelyek azt mondják önmagukról, hogy isteni az eredetük, - és természetesen nem lehet kétségbe vonni, hogy minden vallás tartalmaz igaz elemeket is.-

Külön felhívnom a kedves hallgatóknak a figyelmét, hogy olyan vallás nincsen – legalább is az általunk ismert világszéles vallások között – amelyekben ne lennének igaz tanítások. A dolgot az nehezíti meg, és az bonyolítja, hogy minden vallásban vannak igaz kijelentések. De ebből még nem következik az, hogy minden vallás igaz lenne! Ebből épp az következik, hogy nagyon veszélyesek a vallások, mert egy-két igaz kijelentés tövénél kinőnek aztán a hamis és teljesen félrevezető erkölcsi tanítások. Egy hatalmas keveredést képeznek a vallások.

Az ember számára olyan vallásra van szükség, amely színtisztán, világosan megmutatja azt, hogy ki az Isten, miért teremtett bennünket és hogyan kell élnünk. Erről Jézus a „Hegyi beszédben” szólt, tehát a Mózes ötödik könyve 18. fejezete után még erre is hadd hivatkozzam, a Máté evangéliuma 7. fejezetében a tizenötödik versztől a huszonharmadikig tartó részben.

A Hegyibeszéd végén szólt Jézus arról, hogy majd sokan jönnek az Ő nevében és sok mindent fognak hirdetni. De Jézus a végső ítéletben azt fogja mondani, hogy „soha nem ismertelek titeket”. Ezek a hamis próféták nem csak zagyvaságok, vagy nem csak sötét dolgokat hirdetnek, lesznek benne igaz tanítások is, de Jézus mégis azt mondja nekik, hogy „soha nem ismertelek titeket”.

Az igaz és hamis vallás meghatározása különben a bibliának fő vonulatához tartozik. Már az Ószövetségben állandóan azt látjuk, hogy a bálványimádó vallások és az igaz, Izraelnek adott vallás közötti különbségtételről van szó. De az Új szövetségen is végigvonul ez a különbségtétel. Például az egyik leghíresebb, János első levelében a 4.

fejezet első három verse, amely kifejezetten mondja, hogy „van, amiről meg lehet ismerni, hogy ez Istentől jövő tanítás” és elmondja, hogy az Istentől jövő tanítás mit szól a megváltóról, a megváltásról, Krisztusról. És van, aki ugyancsak Krisztusról beszél, de nem úgy beszél Krisztusról, mint testben, mint emberi természetben megjelent Krisztusról. És ez az Antikrisztus lelke, amely eljön, de a világban van már. Tehát a bibliának hatalmas vonulata állítja egymással szembe az igaz vallást és a hamis vallást.

Ennyit talán erről a vallásnak, mint fogalomnak meghatározásról és a bibliában vett komoly szerepéről. Hiszen az nem mindegy, hogy az ember mit követ, milyen eszméket követ, mire teszi fel az életét és egyáltalán, hogy az ember a maga keresése, kutatása közben milyen vallást fogad el igaznak.

Még egyszer mondanám, az a felfogás, hogy bele lehet születni egy vallásba, ez nem Bibliai felfogás. Illetve a Biblia közli azt, hogy az Isten megmutatta egyszer a történelemben, hogy igen, lehet így is tekinteni a kérdést.

Mindenki, aki az Ószövetségben zsidónak született, Isten azt mondta rájuk, hogy ti az Isten választott népe vagytok. De a zsidó népnek az 1500 éves története éppen azt mutatja be, hogy a beleszületés általi vallásosság, ez az út nem folytatható. A zsidó népnek a kudarca, az, hogy egy nagy tömeg, egy hatalmas nép nem lett más nép, mint a többi nép, ennek tudható be, hogy beleszületés által nincs megváltozás.

Megváltozás, felnőttkori döntés, gondolkodás keresés személyes választás nyomán van, és a bibliában ezért mondhatjuk azt, hogy az igazi vallást az ember választhatja, elnyerheti. Mindenféle képen kereséssel, szembesítéssel lehet megnyerni. Vagyis innen a nagy felhívás tehát, amit még egyszer mondom, hogy csak olyan vallást kövessenek, amit ellenőrizni lehet. Csak olyan vallást lehet ellenőrizni, ami ellenőrizhető. Egy vallást ellenőrizhetővé az tesz, hogy benne jövendölések, prófécíák vannak, amelyeket tudunk ellenőrizni, hogy ezek valóban beteljesedtek-e.

Kedves hallgatók! Azt gondolom, hogy a mi nagyobb kérdésünk itt Európában és Magyarországon az, nem is a nagy világvallásokhoz képest való viszony, bár ez se kis kérdés, mert mindannyian tudjuk, hogy most az egész földön azért minden világvallás terjed. Amikor volt a Horthy Miklós újratemetése és megjelent Horthy Miklós unokája, órála is megírták, hogy muzulmán vallású lett, hogy az előbbi vallásnál maradnak.

Tehát azért a világvallások is nagyon terjednek. Magyarországon is megjelentek a **Krisna tudatúak**, megjelent és bejegyzett vallás az **iszlám** vallás is, tehát nagy világvallások is minden országban terjednek. De ettől függetlenül azt hiszem, hogy a nagyobbik kérdésünk az-az, hogy a kereszténységen belül, a keresztény felekezeteken

és az egyházakon belül, hogyan láthatunk világosan? Hol vannak azok a keresztény közösségek, amelyek valóban a bibliának megfelelő közösségek, amelyekre valóban azt lehet mondani, hogy Istentől alapított közösségek?

Azt szeretném önöknek mondani, hogy ez a kérdés is rendkívül egyszerűen megválaszolható a Biblia alapján. Bár itt tényleg az egész Bibliát kell kézbe vennünk és keresnünk azt, hogy most mi a XXI. század elején hol találhatjuk meg azt az igazi közösséget, amit valóban az Isten alapított, az Isten vezet a történelemben.

Mindannyian társas lények vagyunk, mindannyian közösségre vágyozunk, családi közösségre, vagy baráti közösségre.

De hát azért hadd mondjam ki, hogy tulajdonképpen valamilyen vallási közösségre is mindenki vágyozik. Nem jó az, hogy ha rögtön az ember ezt egy-két nap alatt akarja megoldani, ez nagyon veszélyes dolog, hogy rövid időn belül akar az ember találni vallási közösséget magának. Ez bizony egy fáradtságos munka, ez nem egy rögtöni dolog. De maga ez az irányultság, ez a vágy, ez jogosult, hogy szeretnénk hasonló gondolkozású emberek közé kerülni. Hasonlóan az Istent tisztelő, de az Istent a saját szava alapján tisztelő emberek közé kerülni. Hol, hol lehet ilyen közösséget találni?

E végből szeretnék önöknek egy kis játékot ajánlani, de minden esetre egy kis közös gondolkodásba szeretném önöket invitálni. Képzeljék el a következő helyzetet, mondjuk háromezer évvel ezelőtt élünk, tegyük fel. Élhattunk volna - tehát ez esetleges ilyen szempontból,- hogy mi most születtünk meg. Mondjuk háromezer évvel ezelőtt élünk, **időszámításunk előtti tizedik század környékén.**

A kérdés az, hogy ha akkor összejöttek volna így néhányan, és föltette volna valaki közöttünk a kérdést, hogy annyi vallás van már a földön, de hol van az igaz vallás? Tudtunk volna-e válaszolni erre a kérdésre? Akkor is sok vallás volt. Már léteztek a keleti vallások, a föníciai vallások, a Közel-Keleti vallások, az Egyiptomi vallás. Nagyon sok vallás volt. Hát ennyi nem, mint most, de azért két kezünkön nem tudtuk volna megszámolni, annyi sok vallás volt. A X. században, ha hozzáférhettünk volna minden vallásnak a tanítási rendszeréhez, kijelentéseéhez, el tudtuk volna dönteni, hogy Isten melyik vallásra mutat rá?

Maga az Isten véleményt nyilvánított, hogy hol van az Ő igazi egyháza? Hol van az Ő igazi közössége? Én azt hiszem, hogy ha háromezer évvel ezelőtt találkoztunk volna, és mindenhez hozzáfértünk volna, fél óra alatt el tudtuk volna, sőt, tíz perc alatt el tudtuk volna dönteni a kérdést. Tudniillik a bibliában Mózes első könyve 12. fejezet első három versében ott van a történet, hogy Isten kiválasztja a Sémíták közül **Ábrahámot**, elhívja Úr városából és ígéreteket ad neki, hogy „nagy néppé

teszi, majd földet ad neki és az Ő utódai közül származik majd a megváltó, az emberiség messiása, majd megáldatnak benned a föld minden nemzetségei”.

Ugyancsak Mózes következő, második könyvében, a 19. Fejezetben, az ötödik, hatodik versben olvashatjuk azt, hogy Isten azt mondta a már nagy néppé lett zsidó népnek, hogy:

„ti vagytok nekem papok birodalma, szent nép, ti vagytok az én népem”. Tehát, hogyha hozzá férhettünk volna minden vallásnak a dokumentumaihoz, ilyen kijelentést csak egy helyütt olvashattunk volna, hogy az Isten maga ezt a népet, a zsidó népet szent népek nevezi.

Önmaga által kiválasztott, az ősatyjától, Ábrahámától kiválasztott és segített népnek. Én azt gondolom, hogy rövid tanácskozás után eljutottunk volna arra a meggyőződésre, hogy sok vallás van, de csak egy vallásra mutat úgy rá az Isten, csak egy vallás könyvében olvashatunk arról, hogy maga az Isten jelöli meg, hogy a sok vallás között az én igazi vallásom, az én igazi egyházam ez.

Haladjunk tovább ebben a játékban.

Ha, mondjuk **1970 évvel ezelőtt** találkoztunk volna, időszámításunk szerint 31-ben. Jézus halála időpontjában, feltámadása, mennybemenetele, az első apostolok időpontjában, amikor szintén sok vallás volt. A tetejébe pedig ott volt a zsidóságon belül az addigi tanításokat követő, vagy a farizeusi tanításokat követő vallásosság, és ott volt tizenkét tanítvány vallásossága, akik a pünkösöd napján hirdették az evangéliumot. Ha megint hozzáférhettünk volna az akkori dokumentumokhoz, írásművekhez - és nemsokára ezután, néhány évvel ezután a harmincas - negyvenes években született meg például Máté evangéliuma – akkor vajon körülbelül ezerkilencszázhetven évvel ezelőtt, eldönthettük volna-e, hogy most a zsidóság az igazi egyháza az Istennek, vagy már egy új közösség indult a történelem országútján és ez a kereszténység.

Máté evangéliuma 21. fejezetében, a 42. és 44. vers között olvashatjuk Jézusnak a nevezetes kijelentését, amelyben azt mondta Jézus a zsidóknak, a zsidó vallási vezetőknak,

„elvétetik tőletek az Istennek országa, és oly népnek adatik, mely megtermi annak gyümölcsét”. Tehát Jézus maga mondta világosan, hogy a zsidó népnek, mint egyháznak az ideje lejárt. A zsidó nép abban a pillanatban, amikor sem Krisztust nem fogadta el, sem a róla szóló evangélium hirdetését nem fogadta el, mint nép.

Mert azután is, mind a mai napig minden zsidó ember elfogadhatja Krisztust, de mint zsidó nép mind a mai napig nem fogadja el Jézus Krisztust.

Tehát Jézus ezt világosan mondta, hogy „elvéteik tőletek az Istennek országa, és oly népnek adatik, mely megtermi annak gyümölcsét”. Tulajdonképpen itt Jézus visszaidézett egy ószövetségi prófétát. Dániel könyve 9. Fejezetében a 24. és 27. versekben olvashatjuk idői prófécia keretében - ez az úgynevezett négyszázkilencven éves idői prófécia, - hogy mikor jár le a zsidó népnek a kiválasztottsága. Ezután már nem Isten egyháza a zsidó egyház, a zsidó nép!

Ennek következtében olvashatjuk, hogy Péter apostol, amikor pünkösöd napján elmondta a beszédét, az ott összesereglett zsidóknak az Apostolok cselekedetei 2. fejezet 40. verse szerint ezt mondta, „szakítsátok azért el magatokat ettől a gonosz nemzetségtől”.

Ezt világosan mondta Péter apostol, hogy igen, az Istennek egy új közössége indul el a történelemben és fordítsátok hátat azoknak, akik az ígéretre nem figyeltek, akik nem fogadják el, amit az ószövetségi próféták is megjövendöltek.

Tehát azt gondolom, hogy ha tizenkilenc, húsz évszázaddal ezelőtt találkoztunk volna, és hozzáférhettünk volna ezekhez a dokumentumokhoz, akkor napnál világosabban láthattuk volna, hogy **ezután már nem a zsidó nép az Isten választott népe, hanem a kereszténység.**

Természetesen a keresztény közösségeken belül is nagyon sok probléma volt. Emberi problémák, gyülekezeti problémák, de ez semmit nem von le annak a tanításnak az érvényességéből, hogy Isten rájuk bízta az Ő beszédeit.

Mert kedves hallgatók! – a kereszténységről gondolkozva - ne tessék elfelejteni azt, hogy a kereszténységen belül mi nevezhető igaz egyháznak?

A kereszténységen belül nem az nevezhető igaz egyháznak, ahol csupa igaz ember találkozik, mert ilyen egyház nem volt, csak egyszer lesz a történelem legvégén a bibliai jövendölések szerint. De igaz egyháznak az nevezhető, amiről a Római levél 3. fejezete első két versében Pál apostol így nyilatkozik, hogy az "Isten rájuk bízta az Ő beszédeit”.

Ott fölteszi a kérdést Pál, hogy „a zsidó nép miért volt más, mint a többi nép”. Miért a zsidó nép volt az Isten egyháza, miért nem a kínai, miért nem az indiai. Azt mondta, hogy ”milyen tekintetben különb a zsidó a többi népnél”? Azt

mondja, „egy tekintetben különb, az Isten rájuk bízta az Ő beszédeit”. Tehát a zsidó nép nem volt jobb nép, mint a többi nép. Ez egy félreértés, hogy valaki azt mondja, hogy hát a zsidók jobb nép volt, vagy magukat nyilvánították választott népnek. Ilyen nincs a Bibliában. A Biblia elmondja, hogy a zsidó nép kis nép volt. Voltak nagy népek, voltak híres népek, erős, hatalmas népek. Isten mégis egy kis népre bízta az Ő beszédeit.

Az egyház, a bibliai egyház fogalmat efelé vigyük tovább. A Biblia szerint az nevezhető Isten egyházának, amely képviseli Isten tanításait. Amely a Bibliából feltárja, és az emberek elé állítja Isten tanításait. Az Isten rájuk bízta az Ő beszédeit. Ezt jó megjegyezni! Ezért mondja később ugyanez a Pál apostol az első Timótheus levél 3. Fejezet 15. Versében, hogy „az Isten „egy” háza az igazság oszlopa és erőssége”. Tehát megint egy másik egyház-meghatározás a Bibliában, „az Isten „egy” háza az igazság oszlopa és erőssége”.

Vagyis az Isten egyháza ott keresendő, ahol a Biblia beszédét, mint egy igaz beszédet maradéktalanul az emberek elé állítják. Az igazság oszlopa és erőssége lesz a Biblia beszéde. Tehát az emberek mértéket kapnak! Szóval ez egy másik kérdés, hogy az emberek ezt, hogy fogadják el, és hogyan élik.

A Biblia beszél arról, hogy sokszor a zsidó egyház is, a keresztény egyház is maga tette tönkre a maga misszióját.

Mivel?

Nem úgy élt, ahogy tanította!

Sajnos az Ószövetségben is ez volt a nagy probléma, de most az elmúlt kétezer évben az Újszövetségi egyház idejében is ez a nagy probléma, hogy nem úgy él, ahogy tanítja. De azt gondolnám, hogy, ha tizenkilenc - húsz évszázaddal ezelőtt találkozunk, megint csak el tudtuk volna dönteni, hogy most már nem a zsidó nép képviseli Isten tanításait. Most már maga Jézus mondta, hogy elvételük tőletek az Istennek országa, oly népnek adatik, mely megtermi annak gyümölcsét. Tehát azért Jézus belefoglalta ebbe a kifejezésbe, hogy az egyháznak az kell legyen a célja, hogy amit tanít a szerint éljen is. A gyümölcstermés az mindig a jellemnek a megváltozása, a Krisztushoz hasonló jellemvonások felöltése.

De most jön a nagy kérdés! Jöjjünk egy kicsit közelebb a mi korunkhoz. Mert talán önök közül is sokan el tudják ezt első hallásra is fogadni, hogy háromezer évvel ezelőtt a zsidók képviselték Isten igazságait, rájuk bízta a beszédeit. Ezerkilencszáz évvel ezelőtt a kereszténység, az őskereszténység képviselte az Isten beszédeit. Na, de hát az

elmúlt kétezer évben a kereszténység történetében történt egy és más. Az egyik legfájóbb dolog, hogy a kereszténység nagyon sok részre szakadt.

Nagyon sok keresztény felekezet van. Most, tessék megválaszolni a kérdést! Nem 1970 évvel ezelőtt vagyunk kis maroknyi jeruzsálemi gyülekezet egy terjedő kereszténység idején, hanem, hogyha mondjuk, előre ugrunk a történelemben akár csak néhány évszázadot, már azt látjuk, hogy a kereszténység nagyon sokféle szakadozik. Hát hol van, hol van ezután az igaz egyház!? Hol van 1500 évvel ezelőtt, hol van 1000 évvel ezelőtt, 500 évvel ezelőtt, aztán jussunk el, hogy ma hol van.

A Biblia világosan feltárja számunkra a kereszténység nagy szakadásait. A bibliai próféciák, amelyek Dániel és Jelenések könyvében foglalnak helyet, és ehhez kapcsolódóan más könyvekben is. Például a második Thessalonikai levélben, feltárják előttünk, hogy az-az egységes kereszténység, ami elindul itt a történelemben a Krisztus keresztje, halála és feltámadása idejétől és megy, megy előre a történelemben. Ez a kereszténység valóban csak egy bizonyos időpontig volt egységes.

Meg is tudjuk pontosan húzni azt a hatalmas nagy választóvonalat, amelyre a bibliai jövendölések rámutatnak, hogy ettől a pillanattól fogva a kereszténység elkezd osztódni.

És ez a IV. - VI. század közötti rész.

A negyedik századig a kereszténység egységes, a negyedik századtól fogva a kereszténység elkezd egyre több és több részre esni. A nagy kérdés, ami mind a mai napig megosztja a tudósokat, de a felekezeteket is, sőt az egyszerű hétköznapi hívőket is, hogy minek a következtében történt meg a kereszténység első nagy megosztása? Itt valami biztos történelmi tudatra szert kell tennünk. Vissza kell mennünk abba az időbe, amikor ez bekövetkezett. Rá kell mutatnunk arra, hogy miért következett ez be.

Ki volt ezért a felelős és tulajdonképpen hogyan is ragadható ez meg? Hogyan lehet ezt megfogalmazni? Miben állt ez a megosztás? Dániel könyve és Jelenések könyve mellett, ahogy említettem a második Thessalonikai levél foglalkozik ezzel a kérdéssel. Egyébként Pál apostol Thessalonikába eljutva Dániel könyvét magyarázhatta az ottani keresztény közösségnek.

A Thessalonikai keresztény közösségről csak annyit hadd mondjak, hogy ott egy

különös hiba, vagy egy különös téveszme ütötte föl a fejét.

Nagyon közelre várták Jézus második eljövételét. Olyannyira, hogy már felhagytak a munkavégzéssel is az ottani

keresztények. Nem dolgoztak. Azt mondták, hogy már olyan közel van Jézus második eljövetele, nem érdemes semmibe se belefogni. Két levelet írt hozzájuk Pál apostol. Egyébként a városban két-három hetet töltött, úgy alakította ezt a közösséget. Utána írta nyilván a leveleket hozzájuk, és ebben az egyik levélben hangzik el, például az a híres kijelentés, éppen azért ebben, mert ez volt a probléma, hogy „aki nem akar dolgozni, az ne is egyék”.

A Thessalonikai második levél 3. fejezet 10. versében hangzik el ez, „aki nem akar dolgozni, az ne is egyék”.

De, ahogy elmondta a jövendöléseket Pál apostol a Thessalonika -belieknek, ugyanebben a második levélben a 2. Fejezet 3. Versétől a következőt mondta.

„Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem jön az el az addig - tehát nem jön el Krisztus második eljövetele addig - mígnem bekövetkezik előbb a szakadás, megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia. Aki ellene veti, és fölébe emeli magát mindannak, a mi Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be, mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát. Nem emlékeztek-e, hogy megmondtam nektek ezeket, mikor még tinálatok voltam. És most tudjátok, mi tartja vissza, amiért csak a maga idejében fog az megjelenni. Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne: csakhogy annak, aki ezt még most visszatartja, félre kell az útból tolatnia. És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemészt az Úr az ő szájának leheletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével. Akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival. És a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazság szeretetét az ő üdvösségükre. És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; hogy kárhoztassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.”

Ez a Bibliának sorrendben a hatodik vázlatpróféciája. Nem tudom most az egész próféciát önök elé tárni. Én önöknek csak egyetlen egy szókapcsolatot szeretnék kiemelni, hogy miben ragadható meg a kereszténység első nagy megoszlása, amelyről azt mondja Pál apostol, hogy

„működik a törvényszegés titkos bűne”. „Megjelenik a bűn embere, a veszedelem fia, aki ellene veti, fölébe emeli magát Istennek és mindannak, ami istentiszteletre méltónak mondatik”.

Ez az egyetlen egy kifejezés, amit szeretnék az önök figyelmébe ajánlani a 3. 4. versben a „veszedelem fia kifejezés”. Amikor a történelemben, a keresztény

egyháztörténelemben megjelenik a veszedelem fia. A Veszedelem fia kifejezés a Bibliában egy valakire van lefoglalva. Ezen kívül még csak János evangéliuma 17. fejezetében található meg ez a fogalom, ahol Júdást jellemzi, jelenti. Tehát tulajdonképpen ez, hogy "veszedelem fia", ez Júdásnak egy másik elnevezése. Tehát a kereszténység történetében egy „júdási dolog” fog bekövetkezni.

Mi a judási dolog? Az árulás!

Valaki elárulja a kereszténységet! Kicsoda?

Aki belül van a kereszténységben.

Júdás is belül, a körön belül volt. A tizenkét tanítvány egyike volt. Világosan mondja itt a prófécia, hogy a kereszténység első nagy

megoszlását az fogja megszerezni, hogy a kereszténységben belül kifejlődik egy árulás. Megjelenik egy személy és egy intézmény, ami Krisztus helyébe állítja magát, ami elvárja azt a tiszteletet önmaga irányában, ami csak Krisztusnak jár egyedül. És ez a "veszedelem fia a bűn embere." Innen indul el a kereszténység első nagy megoszlása.

Igen, sajnos ez így történt. A kereszténység megoszlásában nem a római hatalom, a pogány római hatalom játszotta a vezető szerepet. Nem más vallások törték darabokra a kereszténységet. A kereszténység egységes volt az üldözések ellenére is az első négy évszázadban.

Akkor, amikor a negyedik század elején Nagy Konstantin császár vallásbékét biztosított a kereszténységnek. De cserébe a kereszténység vezetőitől azt kívánta, hogy vegyenek részt az államhatalom munkájában. Magyarul, a keresztény vallás vezetői és a politikai vezetők lépjenek egységre.

Még magyarabbul, még rövidebben, amikor **egyház és politika összekapcsolódott, elfogadta a világi hatalmat.** Még rövidebben, a pénzt!

Elindult a kereszténység nagy megoszlása és ez a nagy megoszlás tulajdonképpen mind a mai napig tart. Ezért is lehet beszélni konstantinuszi fordulatról, ami bizony tart már csaknem 1700 éve. A kereszténységnek a nagy megoszlását a Biblia nem csak Júdáshoz, a júdási áruláshoz hasonlítja. Hanem Jelenések könyve 2. fejezetében a Bálám prófétának és a Jézabel hamis asszonynak, Akháb izraeli király feleségének a tettehez hasonlítja. Tessék megfigyelni megint, mennyire következetes a bibliai jelkép használat. Júdás is a tanítványok között volt.

Bálám is igaz próféta volt. Júdás is pénzért árulta el Jézust. Bálám is pénzért adta fel a meggyőződését. A moabiták és midianiták aranyára, ezüstjére bólintva indult el, hogy Izrael népe ellen átkot szórjon. És ennek a júdási - bálami hitehagyásnak, ennek az aposztáziának a következménye volt a kereszténység máig tartó nagy megoszlása, mert létrejött egy **hatalmi** kereszténység, ami a **politikával és az államhatalommal összeszövődött** és megmaradt egy nem hatalmi, egy a bibliához és Krisztus tanításaihoz ragaszkodó, egy **üldözött kereszténység**. Létrejött a kereszténység legsúlyosabb megoszlása, ami erkölcsileg is a legsúlyosabb volt. **Keresztény kezdett üldözni keresztényt**. Keresztény kezdte megölni a másik keresztényt.

Azért mert az egyik hatalmi pozícióban volt, a másik pedig nem kért ebből a hatalmi pozícióból. Nagyon alattomosan és lassan történt ez. Évszázadok kellettek ahhoz, hogy az egyszerű emberek előtt ez lelepleződjék. Még további évszázadok, hogy önöknek most idézhessünk különböző gondolkodókat, művészeket, akik megírták.

Például Dante az Isteni színjátékban Nagy Konstantinra hivatkozva, hogy igen, Konstantinus idejétől kezdődik a kereszténység első nagy megoszlása. Ezt a rövid részletet a pokol 19. énekéből hallgassuk most meg.

Dante Alighieri: **Isteni színjáték**. Részlet a pokol 19. énekéből: Babits Mihály fordítása

Mert kapzsiságtok rontja a világot,

Jókat tiporva, rosszakat kímélve.

Már gondolt az evangélista rátok,

Mikor egy nőt vizek fölött csücsülve,

A királyokkal szajhálkodni látott.

Akinek e világra fölkerülve hét feje volt,

S tíz szarv védte, ha küzdött.

De férje megrontá, bűnbe merülve.

Istenné tettetek aranyt, ezüstöt,

Nálatok bálványimádó se rosszabb.

Egyet imád az, százakat a püspök.

Aj Konstantínusz!

Látod mennyi rosszat szült nem megtéréсед.

De adományod,

Mellyel először lett egy pápa gazdag.

Igen, a XIII. - XIV. században ezt írja Dante és egy évszázaddal később egy másik nagy, szintén katolikus hitben élő nagy művész. Dante után egy évszázaddal Michelangelo.

Michelangelo nem csak hatalmas szobrokat készített és óriási freskókat festett, hanem az életművének jelentékeny részét tesznek ki a szonettjei.

„Levél II. Gyula pápa Rómájából” ez a szonettnek a címe, amelynek van egy utóirata. A szonett végén ez a két sor áll, „Kelt Rómában, a pogányság honában”. Félelmetes, ahogy erre ráérezett Michelangelo is, hogy a kereszténységen belül megszületik a pogányság. Ez első hallásra elképesztő. Azt mondjuk, hogy ezt nem is értjük. De megvan a rövid kulcs. Hogyan lehet, hogy a kereszténységen belül megszületik a pogányság? Nagyon egyszerű a magyarázat. Ma is szemtanúi vagyunk és leszünk még ennek. Az idők ismétlik önmagukat.

Legyen bár keresztény, de adj hatalmat egy egyháznak, és adj pénzt egy egyháznak és záros időn belül, eltorzul, elkorcsosul. És a keresztény egyház pogány lesz, Júdásból áruló lesz, Bálamból, az igaz prófétából az Isten ellensége lesz.

Kedves hallgatók! Ezért kell komolyan venni Jézus minden tanítását, nevezetesen ebben a tárgykörben azt a tanítását, hogy „az én országom nem e világból való”. **Jézus világosan mondta, hogy neki nem kell hatalom.** Mondta Péternek, ahogy elővette a szablyát és ott vagdalkozott a katonával szemben a Gecsemáné kertben.

Azt mondta – „Péter úgy gondolod, hogy az én Atyám nem tudna küldeni tizenkét légiónyi angyalt, hogy megvédjenek engem. Tedd vissza hüvelyébe kardodat. Aki kardot ragad, kard által kell elvesznie.” Jézusnak nincs szüksége hatalomra. Istennek nincs szüksége pénzre, még kevésbé arra, hiszen nem a pénzt nevezi rossznak a Biblia. Világosan mondja Pál az első Timótheus levél 6. Fejezetében, hogy „minden rossznak gyökere - de nem azt mondja, hogy minden rossznak gyökere a pénz – minden rossznak gyökere a pénz szerelme”.

Júdás szerette a pénzt, ezért szerette elcsenni a tanítványok pénzét. Bálám szerette a pénzt, ezért szerette volna magának gyűjteni. Amikor Isten helyébe a pénzt állítják, és amikor a hatalommal és a pénzzel mindent elérhetőnek vélnek. És sajnos, hogy a világban ezt nagyon sokszor láttuk és látjuk, hogy amikor az emberek kezébe hatalom kerül, és pénz kerül, akkor az emberek megittasodnak. Azt hiszik, hogy ők az Isten és övék a világ! Nos hát, hogyha a hétköznapi ember is elveszíti az egyensúlyát, sajnos elveszíti ezt egy közösség is!

Mondom a rövid recept így hangzik - mert az ördög egy kaptafára dolgozik, nagyon primitíven és ezért nagyon könnyen leleplezhetően – „adj egy keresztény közösségnek hatalmat és pénzt, rövid időn belül a pogányság virágzik ki benne”. Ennek jegyében hallgassák meg Michelangelónak a szonettjét.

Michelangelo Buonarrotti: **Levél II. Gyula pápa Rómájából**

Majtényi Zoltán fordítása

Karddá, sisakká kovácsolva kelyhe,
Vérét osztják mocskos kufár marokba.
Keresztje pajzs lesz itt, tövise kopja,
És mégis tart még Krisztus Úr türelme.
De többé már ne merjen járni erre,

Átdöfnék, vére egekig zubogna.

A bőrért rófre mérné maga Róma,

Hol minden jónak útja elrekesztve.

Bár vágytam kincsre,

S telt is némi munka két kezemtől.

Ím czandra földi testem,

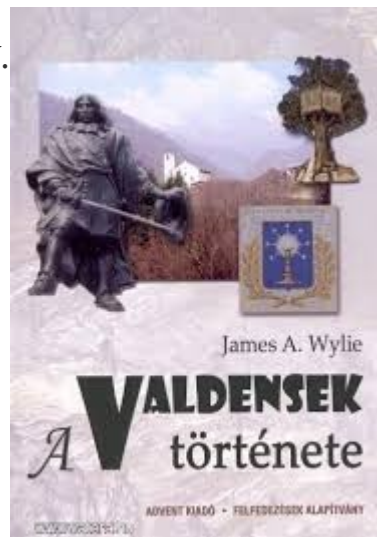
És úgy szenvedek, mint Mór földön medúza.

S bár szegénység kedves is a mennyben,

Súlyos a témánk, de újra térjünk vissza az eredeti kérdésselvetéshez, ha mondjuk **1500 évvel ezelőtt találkozunk**. Már keresztény időszakot írunk. Vagy 1000 évvel ezelőtt találkozunk, hiszen el akarunk jutni a mi napjainkhoz. Önök mit mondanának, hogy hol van Isten igazi egyháza? Ott, ahol emberekre rákényszerítik a vallást, a keresztény vallást, ahol üldözik mindazokat, akik a hatalmi kereszténységgel nem egyeznek, vagy esetleg el kell járnunk Európában néhány országba, keresni olyan keresztény közösségeket, ahol ragaszkodnak a Bibliához és Krisztus eredeti tanításaihoz.

Én azt mondanám, hogy ebben az időszakban, amikor a IV. század utáni időt nyitjuk meg, én föltétlenül ebben a tartományban keresném az igazi egyházat, az igazi kereszténységet. Lehet is találni! Itt már az V. században elindul a Valdens mozgalom. Már a X.- XII. században, Angliában jönnek az előreformációs mozgalmak, amelyek közül a legnagyobb majd a Wiclif mozgalom lesz a XIV. században. Átjut Európába, Cseh országba a bibliai tanításoknak a híre, elindul a Huszita mozgalom. Husz János írásait tanulmányozza Luther Márton, elindul a reformáció. Én mindenféle képen itt ebben a tartományban keresném a Krisztus egyházát. Vagyis! Ugyanaz zajlik le, mint az Ószövetségben. Az Ószövetségben volt egy nagy nép a zsidó nép, de az Ószövetségi nagy népben is hol találtuk meg az Isten egyházát?

Amíg világ a világ az egyház mindig ott van, ahol az Istent keresik, szeretik és a parancsolatai szerint, kívánnak élni. Mindig az igazi és hűséges lelkek alkották az egyházat. Névlegesen az egész zsidó nép volt az egyház, a valóságban a zsidó népen

belül - hogy mondja Ézsaiás próféta – a maradék. Maroknyi csoportok képezték az Isten egyházát. Ugyan ez van a kereszténység történelmében is.

Kétféle egyházfogalom van mind a mai napig is a kereszténység történelmében. Az egyik egyházfogalom a religio egyház fogalma. Én már több évezredes egyház vagyok. Én 1700 éves keresztény egyház vagyok. Én 500 éves keresztény egyház vagyok. Ez a **pogány religio** fogalom.

A másik fogalom, én ahhoz az egyházhoz szeretnék tartozni, ahol komolyan veszik a Bibliának minden kijelentését, akkor is, hogyha ezek a közösségek elnyomottak, üldözöttek. Akikről azt mondja a 44. Zsoltár - ugyanaz a tapasztalat az Ó,- és Újszövetségben – és ezt idézi vissza Pál a Római levél 8. fejezetében, „olybá tekintenek bennünket, mint vágó juhokat”.

Ezeket az embereket nem kímélték. A valdenseket a XVII. századig üldözték, Husz János a máglyán végezte, Luther, Kálvin életét nem tudták kioltani, de az egész életük

Husz János máglyahalála

szenvetés teljes harcokban telt el. És ahogy haladunk előre a kereszténység történetében, azt láthatjuk, hogy jön egy újabb dolog a XVI. században a nagy reformáció, amelynél talán azt látjuk, hogy na most valami történik a kereszténység történetében. Most talán, most talán sikerül visszatérni az eredeti, a krisztusi

alapokra?

Reformáció, visszatérni az eredeti formára, az eredeti alapra. De, hogy aztán jövünk tovább a reformáció utáni évszázadokban a XVI. XVII. század, A Valdenseknél keressük az igazi egyházat, a Lollardoknál, a Huszitáknál, a Lutheránusoknál, a Reformátusoknál. Na de hol keressük a XVI. század után?

Azt látjuk, hogy a kereszténység történetében újra egy félelmetes irányzat nyilvánul meg, hogy ugyanazt fogják tenni, akik hatalomhoz jutnak. Például azok a Lutheránus közösségek, azok a Református közösségek. Például a Skandináv országokban a Lutheránus közösségek jutnak államvallási szintre. A református egyházban például, Hollandiában teszik államvallássá a református egyházat.

Ne tessék elfelejteni az alapvető tételt, ahol hatalmat adnak egy keresztény közösségnek, és pénzt kapnak, adnak, rövid időn belül eltorzul.

Eltorzult a Lutheránus egyház, eltorzult a Református egyház. Üldözni kezdték először az Anabaptistákat, Baptistákat, Methodistákat. Újra elkezdődött a mind kisebb és kisebb csoportokra osztódás.

A nagy kérdés az, hogy az Isten kit tekint az egyházához tartozónak?

Az Isten kinyilvánította a véleményét, hogy a kereszténység történetében **mely egyházi közösségeket tekint sajátjának.**

Ezt a Jelenések könyve jelzi több helyen is!

A Jelenések könyve első három fejezetében olvassuk a hét levelet, aztán a hétpecsétes könyv felnyitását. De úgy gondolom, aki nem veszi a kezébe a magyarázatot, hanem magát a Bibliát olvassa el, teljesen világos, hogy Jézus Krisztus kiket tekint igazi egyházainak. Azokat, akik az Ő szavát kívánják követni, és az Ő tanításait akarják képviselni. Tehát, ahogy a középkori katolicizmus történetében is az üldözött közösségek viszik tovább az egyházat.

A protestantizmus történetében is azok viszik tovább, akik hűségesek Krisztus tanításaihoz. Akik most már számíthatnak egy addigi hatalmi egyház támadásaira, és egy azutáni hatalmi egyház támadásaira. Félelmetes ez a helyzet, hogy egyre keményebb présbe szorul az igazi kereszténység. De ugyanakkor egyre erősebb is lesz! Egyre tisztább lesz, egyre világosabb lesz, egyre inkább lehet látni, hogy ez a kereszténység az, ami az idők végéig megőrzi önmaga jellegét. Tehát a kis közösségekben, a kis csoportokban - de ez önmagában még nem elég, hogy kis közösség és kis csoport, mert nagyon sok kis közösség és kis csoport van – a kis közösségekben, de az igazi tanításhoz, a teljes bibliai tanításhoz ragaszkodó kereszténység.

Nos hát Jézus Krisztus ezekre mutat rá, ahogy említettem Jelenések könyve első három fejezetében és aztán utána a pecsét látomásban, és végül is, a Jelenések könyve további részeiben is. Ne tessék azonban azt gondolni, hogy a Jelenések könyve csak a kis közösségekre mutat rá. A Jelenések könyve egyszerre tekinti végig a hatalmi kereszténységnek és az üldözött kereszténységnek a történetét. Ahogy említettem önöknek a kereszténység nagy megoszlása a IV. században jött létre. Ha ez nem jött volna létre, ma a kereszténységnek nem ilyen történelme lenne.

A kereszténység nagy megoszlása nem 1054-ben volt, amikor a nyugati és a Pravoszláv, vagy Ortodox kereszténység kettévált. Az egy a hatalmi kereszténységen belüli megoszlás volt. A kereszténységnek a nagy megoszlása tovább állandósult sajnos a reformáció után, mert a reformáció nem vitte tovább következetesen a reformációs igényt és nem tért vissza a Bibliához. Újra megmerevülni látszottak mind a mai napig a határvonalak. Itt létrejött a hatalmi kereszténység, még erőteljesebben megszilárdult és tovább folytatódik a kis közösségeknek a története.

Igen ám, de itt fel kell, hogy vessük a kérdést, hogy ez a hatalmi kereszténység nem változik meg? Keresztények, akik mindenütt olvassák a Bibliát, mindenütt követni akarják Jézus tanításait. Ez a hatalmi kereszténység 1600 év óta egy zárt tömböt alkot, és ez nem változik meg?

Bulányi György, piarista tanár mondott néhány szót keresetlenül és kicsit humorosan. Azt mondta, hogy „Nagy Konstantin után már lapozni kellene”! Hát akkor már 1600 éve nem lapoztak? 1600 éve ugyanez a helyzet? Azt mondja, már lapozni kellene, és le kellene számolni a Ferenc Józsefi nagy kijelentéssel, aki azt mondta, hogy „hadsereg és klérus, a többi zérus”.

Két dolog érdekel, mondta a mi császárnk, az embereket szuronyokkal, és lelki szuronyokkal kell kordában tartani. Ha ez megvan, akkor a hatalom nyugodtan ülhet a trónszékén, hadsereg és klérus, a többi zérus. Úgyse mernek kiabálni az emberek, úgyse mernek mit csinálni, ha a szuronyok előtűnnek. És hogyha az egyházi diktatúra beígér néhány eretnekre váró elkárhozást, akkor úgy is mindenki majd csöndben fog maradni. Aztán lapozni kellene már, mert 1600 éve nem lapozott az emberiség!

Kedves hallgatók! Huszonöt részes sorozat szólt itt ezen a helyen. A Jelenések könyvéről csak nagyon kiragadva mondhatok el önöknek néhány szót. Felírtam olyan igehelyeket, amelyek azt valószínűsítik, hogy a lapozás soha nem fog bekövetkezni. A hatalom nem mond le a hatalomról, a pénz nem mond le a pénzről, a szokás nem mond le a szokásról, a hagyomány nem mond le a hagyományról. Ha valaki azt mondja például, hogy a középkori egyház megváltozott. Más ez az egyház, mint a középkorban volt. Hát mennyi bocsánatkérést hallhattunk az elmúlt évek során is.

MOLDOVA GYÖRGY
NEGYVEN
PREDIKÁTOR

Aki csak egy kicsit is olvassa a sajtót a pápai bocsánatkérések sorozata az szinte harmincegynéhány. Már minden, a Galilei per miatt is, Husz János miatt is, mindenért bocsánatot kért a Pápa. Maga a Pápa kijelentette, hogy - „lám, lám senki nem kér bocsánatot. A reformátusok bezzeg nem kérnek bocsánatot, hogy Hollandiában mit csináltak a katolikusokkal. Se a Lutheránusok nem kérnek bocsánatot, hogy Svédországban mit csináltak a katolikusokkal. Mi bocsánatot kérünk, tehát mi megváltoztunk, mi már nem vagyunk hatalmi egyház."

Kedves hallgatók! Amit nagyon meg kell vizsgálni az életben, - és a Biblia is erre hívja fel a figyelmünket, - az valóban a bocsánatkérések. Látszólag Júdás is bocsánatot kért. De gyönyörűen kért bocsánatot! Hát tessék meggondolni Máté evangéliuma 27. fejezetében az a Júdási bocsánatkérés!? Ha annál szebbet tud mondani valaki, nem is tudom, mit mondjak. Azt mondta Júdás, „vétkeztem, mert elárultam az ártatlan vért”.

Ez aztán már tökéletes bocsánatkérés! Beismerte, hogy vétkezett, árulást hajtott végre és az ártatlan vért, tehát Jézust, az igazat, a tisztát árulta el. Csak azt a röpké kérdést engedjék meg, hogy utána miért akasztotta fel magát, ha ez igazi bocsánatkérés lett volna? Akkor miért merült volna el a kétségbeesésben, az önsajnálathínárjában? Miért? Nem! – ez nem volt bocsánatkérés. Úgy tűnt, mintha bocsánatot kért volna.

Csak a szavak voltak, ahogy Jézus mondta, hogy „ez a nép ajkával tisztel engem, szíve távol van tőlem”. Júdás nem fordult szembe az árulásával, a bűnnel nem fordult szembe, csak rettegett hogy majd mit mondanak róla. A bűn következményeitől félt. Ezek hamis könnyek voltak, ez hamis bocsánatkérés volt.

Én nem akarom fölidézni önöknek a harminc pápai bocsánatkérést, de mivel magyarok vagyunk, - és itt is elhangzott a mi hazánk földjén is egy bocsánatkérés, - engedjék meg, hogy ezt a három, négy mondatot szó szerint felidézzem önöknek. Egyébként a Jézus Krisztus apokalipszise második kötet 294. 295. lapján van leírva ez a bocsánatkérés.

Tudjuk jól, hogy hol hangzott el. 1991-ben a debreceni Nagytemplom oldalánál, ahol a gályarabnak elhurcolt református prédikátoroknak az emlékműve áll. Sok ilyen emlékmű van Magyarországon. Sárospatakon is, ha bemegy valaki a nagy

kollégiumba, ott vannak domborművek. Hát iszonyatos világot rendezett itt az ellenreformáció, az inkvizíció is meg az ellenreformáció is. Tessék megfigyelni, hogy a Pápa, hogy kért ezért bocsánatot.

Szó szerint idézem. „Ismerem azoknak a prédikátoroknak szomorú történetét, akiket gályarabságra ítélték, és akiknek emléke elevenen él ebben a gyülekezetben. Sok ilyen tragikus eseményt idézhet fel emlékezetünk. Manapság az ilyesmi elképzelhetetlen volna. Mostani együttlétünk is az, hogy megerősödjünk a kölcsönös megbecsülésben, és testvéri szeretetben.”

Ez a négy mondat a bocsánatkérés. Tessenek jól figyelni, mert Róma retorikája mindig nagy volt, már a császárkorban is, később a középkorban is. A hangulat biztos, hogy a bocsánatkérés hangulata, de figyeljük meg a gondolatot. „Ismerem azoknak a prédikátoroknak szomorú történetét, akiket gályarabságra ítélték, és akiknek emléke elevenen él ebben a gyülekezetben.”

De kik ítélték gályarabságra? Kik ítélték gályarabságra? Miért? Hogy mertek? Keresztény keresztényt, hogy mert gályarabságra ítélni? Milyen felhatalmazás nyomán? Milyen eszme jegyében? Kit, mikor, miért, hogyan?

Hát ezt mondani, hogy „Ismerem azoknak a prédikátoroknak szomorú történetét, akiket gályarabságra ítélték, és akiknek emléke elevenen él ebben a gyülekezetben”. Ebben semmi bocsánatkérés nincsen.

„Sok ilyen tragikus eseményt idézhet föl emlékezetünk”.

Sok ilyen tragikus eseményt?

Tényleg?

Több százmillió embert, esetleg gályarabságra, meg elvittek, meg megégettek?

De ki csinálta ezt?

És, hogy merte ezt csinálni?

Egy szó nincs erről.

Mi lett volna az igazi bocsánatkérés?

Az igazi bocsánatkérés körülbelül így hangzott volna, mondjuk paraszti magyar egyszerűséggel. „Az egyházam torz tanításai nyomán gályarabságra ítélt évszázadokkal ezelőtt református prédikátorokat. Bánom! Ezekkel a tanításokkal leszámolok, ezeket megváltoztatom. Többet ilyen soha elő nem fordulhat a mi részünkről.”

Mit jelent ez, hogy „manapság az ilyesmi elképzelhetetlen volna”?

Hol van itt a bocsánatkérés?

Persze, hogy elképzelhetetlen manapság.

Manapság az állam és az egyház külön van választva.

Szerencsére! Ha nincs különválasztva, akkor egy gombnyomásra az egyházi hatalom azt mondja az államnak, hogy „öregem tartóztasd le azt az embert, mert a közellensége és vigyétek el gályarabságra, vagy égessétek meg”. Hát persze, hogy manapság ez nem történik meg. **„Manapság az ilyesmi elképzelhetetlen lett volna”.**

Hol van itt bocsánatkérés? Kedves hallgatók, itt sehol sincs bocsánatkérés!

A középkori egyház 1700 éve egy tanítását sem vonta vissza! Olyan tanítások, amelyek szöges ellentétben vannak a Bibliával. Igazán bocsánatot nem kért sem ekkor, sem a többi harminc esetben. Egyébként két évvel ezelőtt hamvazószerdán a Pápa világosan ki is mondta, hogy tulajdonképpen nem is az egyház vétkezett. **Az egyház méltatlan fiai vétkeztek!**

Tetszenek érteni?

Az egyház méltatlan fiai vétkeztek, nem maga az egyház, nem Róma vétkezett, nem egy hatalmi egyház vétkezett, nem a tanításaiban van a hiba. Az egyház méltatlan fiai vétkeztek. Én azt szoktam erre mondani, hogy „hogy ezért nem kellett volna bocsánatot kérni, ezért a méltatlan fiak leszármazottainak kell bocsánatot kérni”. De én úgy gondolom, hogy a középkorban nem az egyház méltatlan fiai vétkeztek. Az egyházi tanító hivatal adott parancsot a vérengzésekre.

Az egyházi tanításokban volt a hiba!

Abban, hogy az egyházon kívül nincs üdvösség. Abban, hogy az eretnekeket meg kell égetni. Abban, hogy megmentjük a lelküket, ha a testüket a halálba segítjük, és a többi, és a többi.

Tehát itt bocsánatkérés nem történt!

Ha pedig egyetlen egy tanítást sem változtatott meg ez az egyház, akkor percnyi kérdés, ha újra hatalmat kap, akkor mit fog kezdeni ezzel a hatalommal?!

Ugyanazt fogja kezdeni. Manapság a protestánsok sem tudják elképzelni – nagyon szánandó eset – ők sem tudják elképzelni, hogy újra hatalmat kap az egyház. Hát újra hatalmat kap az egyház, hiszen ha hatalom és pénz közelébe, ilyen közelbe került az egyház, akkor persze, hogy percek kérdése, hogy ezek mikor válnak valóra.

És hadd mondjam el azt, hogy nagyon hangtalanul, nagyon fonák módon kap megint hatalmat az egyház. Hiszen a világ ezer sebtől vérzik. Az emberek tényleg nem tudják, hogy, hogy éljenek. Emberek tömegeiben erkölcsi mértékek nincsenek, és ilyenkor kapóra jön az, hogy mutasson utat az egyház.

Melyik egyház mutasson utat?

Ezek a kis közösségek? Vagy azok a kis közösségek, amelyek ma is élnek, és akik nem kérnek a hatalomból, nem kérnek a pénzből. Hogyan mondta ezt Bulányi György néhány héttel ezelőtt, „mindenki abból éljen meg, amit csinál”. Nagyon egyszerű paraszti bölcsesség, „mindenki abból éljen meg, amit csinál”. Egy igazi egyháznak nem kell a politikai hatalomtól pénz, mert azért cserébe a politikai hatalom majd elvár valamit.

Egy igazi egyház azt teszi, amit meg tud tenni emberekért. A legnagyobb értéket pénzzel úgyse lehet kifejezni, az evangéliumhirdetést nem lehet pénzzel kifejezni. Tehát tulajdonképpen most, hogy haladunk előre és látjuk azt a történelemben, hogy a világ erkölcsi megoldások után kapdos, mert nincs erkölcsiség, azt hiszem az élet kerül veszélybe. Egyszerűen az élet lesz olyan, hogy borzalmas helyzetek állnak elő az emberiség történelmében és mindenki hatalmas várakozásokat fűz az egyházhoz.

Melyik egyházhoz?

Hát a hatalmi egyházhoz, amit mi is segítünk pénzzel, és hatalommal. Ettől az egyháztól viszont erkölcsiség, igazi megoldás és erkölcsiség nem várható. Ezért olvassuk erről az egyházi hatalomról, tehát a középkori egyházi hatalomról Jelenések könyve 13. fejezet 3. versében, hogy ez a történelemben egyszer **halálos sebet** fog kapni. A Biblia ezt a halálos sebet hét prófécijában jelöli meg előre, tehát erre az időpontra, egy XVIII. századvégi időpontra.

Tulajdonképpen a pápaság eltüntetésének a kísérletére, ami a Franciáktól indul ki 1798-ban. A Biblia hétszer jövendöli meg, hogy „halálos sebet” kap ez a középkori hatalmi egyház. De aztán így folytatódik a prófécia, hogy a halálos sebe begyógyul, és **"csodálván az egész föld követi ezt az egyházat"**.

Tehát az emberek alulról, - hogy úgy mondjam meggondolás nélkül,- imádva, lelkesedve mondják, hogy igen a vallás a megoldás és itt van egy régi, régi hatalom.

Hát ez már egy 1700 éves egyház! Hát ez már kibírta a történelem sok megpróbáltatását. Most is segíteni fog, most is ez fogja hozni a világon a megoldást!

Ezért látja Jelenések könyve 17. Fejezetében az első hat vers szerint János apostol az egész emberi történelem egyik legfélelmetesebb látomásában, hogy a nagy vizek fölött, a "sok víz" fölött - ami a sok népet jelképezi – ott ül egy fenevad és a fenevad tetején, a fenevad hátán ott ül egy parázna asszony. A parázna asszony a Bibliában mindig a hamis egyház és mindig a hamis egyházaknak a jelképe.

A tiszta és napba öltözött asszony a Krisztushoz hűséges egyház jelképe. A hamis parázna asszony pedig a világi hatalommal, egyáltalán a hatalommal és a pénzzel szövetséget kötött, így is mondják, hogy a nagy prostituált. És ezt látjuk Jelenések könyve 18. fejezet első 5 verse szerint is, most érkezünk meg a mi mostani korunkba, itt vagyunk most a történelemben, és ki tudja, hogy a történelmünk mennyit megy még előre és mennyi ideig tart a bibliai jóvendölések szerint.

A történelmünk napjai maglehetősen meg vannak számolva, de a Biblia azt mondja, hogy a folyamat előre halad és így mondja, hogy a hatalmi egyház eltorzulása nem csak a parázna asszony jelképével írható le, hanem Jelenések könyve 18. fejezete egy másik jelképet is választ. Itt azt mondja, „lesz minden gyűlölséges madárnak

tömlöcévé”. Tehát az egyházi állapotok iszonyú állapotok lesznek! Az egyházi bűnök, rémtettek közelíteni fognak, sőt meg fogják haladni az egyház középkori rémtetteit. A középkorban a kereszténység iszonyú mélységben volt. Az egyéni életben, a közösségi életben, az egész hatalmi kereszténység életében.

A Jelenések könyve 6. fejezete 11. verse azt is hozzáteszi, hogy visszatérnek az üldözések. Ugyanezek az üldözések, amelyek jellemezték a hatalmi és üldözött egyház szembenállását, a történelem végén fokozottan vissza fognak térni és újra előfordul az, amit úgy gondoltuk volna, hogy most már végkép kitisztult a történelmünkben.

Keresztény fog üldözni keresztényt.

Ez a világméretű válság hívja létre viszont Jézus második eljövételét. Jézus második eljövetele szükségszerű akkor, ha az egész világon szeretnék megsemmisíteni az igaz hitet és a hozzá ragaszkodóknak az életét. Ezért szükséges, több szempontból szükséges Jézus Krisztusnak a megjelenése.

Én azt tudom önöknek mondani - mondom csak egy rövid bepillantást nyújtva a bibliai prófécia világába – amit a zene nyelvén egy nagy Német zeneszerző kifejezett, Johannes Brahms. Johannes Brahmsnak a német rekviemje ezért indul el a második tételével egy óriási zenei anyaggal, fűgával egyébként a felé, hogy kifejezze azt, hogy minden emberi élet olyan, mint a fű és minden, minden ékessége az embernek olyan gyenge, mint a fű virága. És ahogy elhull a fű és megszárad a virág, jönnek, jönnek az emberi nemzedékek és hullanak, és hullanak el, és az egész emberi történelem olyan vigasztalan képet nyújt.

De utoljára felhangzik egy nagy szó, „de Istenünk beszéde megmarad”!

Péter apostol első leveléből idézi ezt Brahms. Rá is írta egyébként a kottára a bibliaverseket. Péter első levele 21. versétől idézi, hogy „elhull a fű, elhervad a virág, de az Istenünk beszéde megmarad”.

Ne felejtsek el, mert az igazi egyház mindig ott található, ahol az Isten beszéde megszólal.

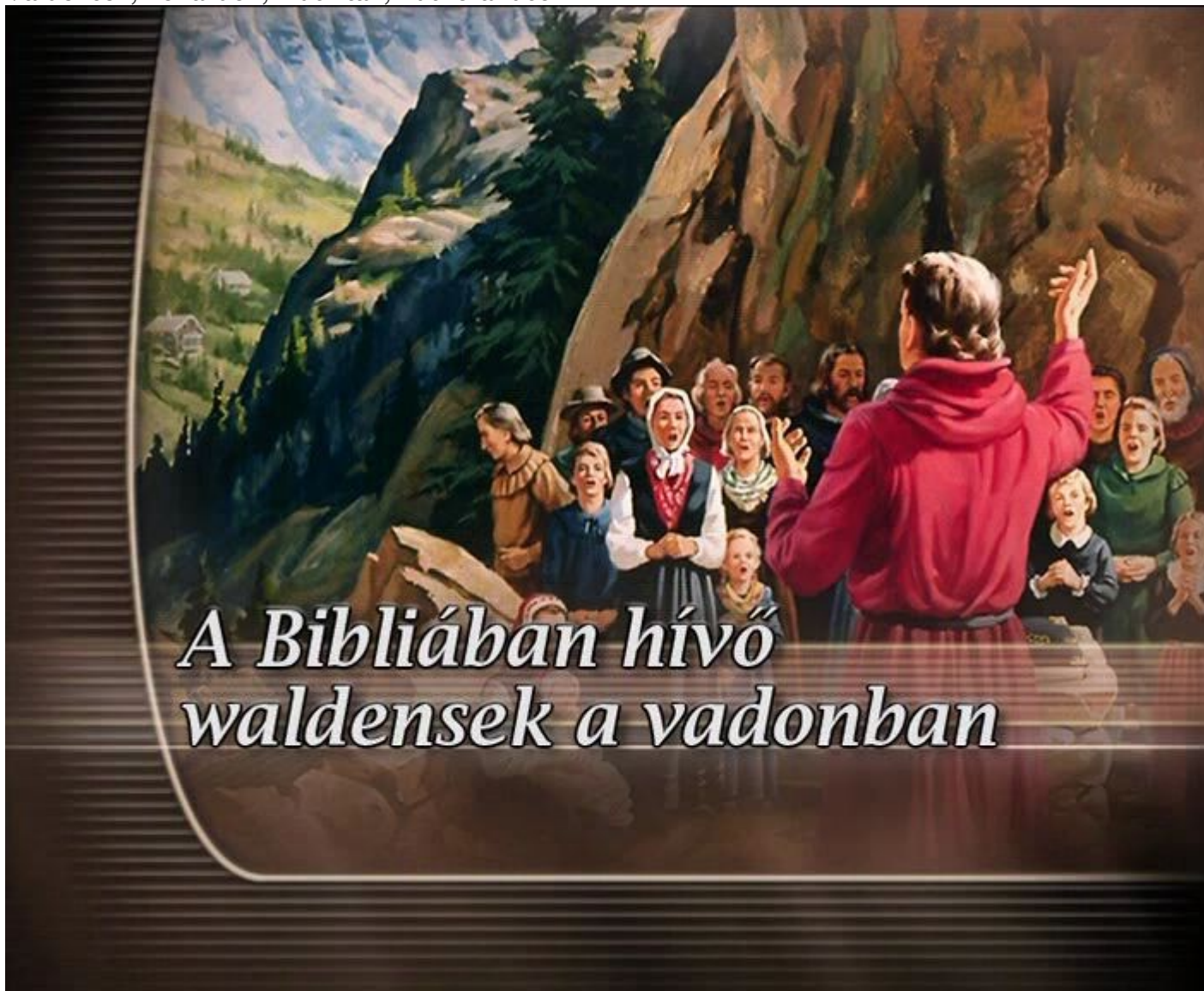
Az Isten beszéde egyre világosabban és erőteljesebben fog megszólalni, ahogy közeledünk a vég felé. És milyen érdekes, hogy az emberek terveket szőnek, hatalmas nagy világösszefogás létesül, óriási elszánások, törekvések indulnak útjukra és az Isten beszéde, Isten szava le fogja győzni ezeket. És Jézus második eljövételével a megpróbáltatás ideje után elérkezik a kitisztázás ideje. Isten Jézus Krisztus ítéletet oszt azoknak, akik az Isten beszédét befogadták, és az Isten beszéde megváltoztathatta az életüket, azoknak örök élete, akik viszont elutasították és nem akartak más emberekké válni, azoknak elvesztést.

Én azt hiszem, hogy két-három percben is elmagyarázható, mert ahogy Isten rámutatott Ábrahám idejében, hogy íme itt van, a zsidó néppel indítom útjára az én közösségemet.

Ahogy kétezer évvel ezelőtt rámutatott újra az Isten a Máté evangéliuma 21. fejezetében és a hozzá kapcsolódó részekben, hogy ennek a népnek adatik. A bibliában ugyanolyan világos kijelentés van arról, hogy itt a történelem végén az ember hol találhatja meg, tehát most hova, vagy milyen névvel illethessük?

Valdensesk, Lollardok, Husziták, Lutheránusok

, Reformátusok, Baptisták, Metodisták,... ahol az igaz egyháznak a vörös vonala végighúzódik a történelemben. Ez a fejezet a Bibliában Jelenések könyve 10. fejezete. Mindannyian kereső emberek vagyunk. Én is kerestem az igaz egyházat. Jelenések könyve 10. fejezetében rátaláltam arra a fejezetre, ami ugyan úgy rámutat, ilyen egyszerűen rámutat arra.

A látomásban Jézus áll előttünk, egyik lábával a földet, másik lábával a tengert érintve. Megesküszik az égre, hogy több idő nincs. Az emberi történelem a végső időszakába ért! Aztán egy nyitott könyvecskét tart a kezében és azt a nyitott könyvecskét átadja János apostolnak, aki szemléli ezt a látomást, és azt kéri tőle, hogy egye meg ezt a nyitott könyvet. Amikor ezt a könyvtekercset János megeszi, a szájában édes lesz, mint a méz, a gyomrába lekerülve keserűvé válik és miközben ez a cselekmény zajlik, utána ezt mondja Krisztus, „néked prófétálnod kell ismét népek, nemzetek és királyok előtt”.

Aki ezt a látomást megérti, hogy a végső idők igazi keresztény közössége úgy születik meg tulajdonképpen, mint az őskereszténység Krisztus napjaiban. Egy Bibliát jutató mozgalomból és egy csalódás, egy keserű csalódás révén, ami sajátja volt az apostoloknak is, hiszen ők nem azt várták, hogy Krisztust megöljék, Krisztust keresztre feszítsék. Egy hatalmas csalódás után született meg az a kereszténység, amire Jézus előzetesen már rámutatott, hogy „néktek adatik az Istennek országa”. Maga Krisztus esküszik meg, hogy több idő nincsen, az emberi történelem a végéhez ért.

Vajon mi lehet az a kis könyvecske, ami egy megnyílt könyvecske? A Bibliának minden egyes könyve nyitott minden ember számára. De ha valaki a Bibliát részletesen tanulmányozza, látni fogja, hogy egy könyvnél, és egy könyvnek a próféciáinál Isten kijelentette, hogy „zárd be, pecsételd be e könyvet és a látomást”.

És ez Dániel könyve.

Akik Dániel könyvét megértik, akiknek Dániel könyve megvilágosodik, a Dánieli jövendölések megmutatják azt, hogy mi felé halad a világ és, akik ezeket a jövendöléseket úgy értik meg, hogy először úgy gondolják, hogy megértik, szájukban

édes lesz, mint a méz, gyomrukba lekerülve keserűvé válik.

Nos hát önöknek adom át a kutatásnak a fonalát. Tessenek a mai korban, az elmúlt egy-két évszázadban olyan mozgalmat találni, amely **különösen Dániel könyvét tanulmányozva egy nagy csalódás révén tisztul ki előtte a végső idők menetrendje**. És ennek a közösségnek mondja Jézus, hogy neked kell prófétálni nyelvek, királyok, nemzetek előtt.

Aki a Jelenések könyve 10. fejezetét megérti, csakúgy, mint az I. Mózes 12; Máté evangéliuma 21. fejezetét, azt hiszem, hogy a kulcs a kezében lehet, hogy az Isten mire mutat. Annyit jelent, hogy a mai világban is Isten valakikre rábízta a beszédeit. Tökéletes közösség pedig akkor lesz, közvetlenül azelőtt, mielőtt Krisztus megjelenik. De ez már egy másik történet.

Az előadási időnk lejárt, köszönöm a figyelmet.

